

کشور پادشاهی تایلند که در گذشته سیام خوانده می‌شد، در مرکز سرزمین آسیای جنوب شرقی قرار دارد. این کشور از دو بخش متمایز تشکیل شده است. قسمت عمده آن در شمال بانکوک، یعنی خلیج تایلند واقع گردیده است و قسمت جنوبی آن تا مرز شمالی مالزی و عرض جغرافیایی ۶ درجه شمالی امتداد می‌یابد و ساحلی به طول ۹۶۰ کیلومتر را در کناره غربی خلیج تایلند تشکیل می‌دهد. این کناره راه مواصلاتی خوبی برای خطوط اصلی کشتیرانی دریای چین جنوبی و مسیر سنگاپور - هنگ کنگ می‌باشد.

کاوش‌های باستان‌شناسی از وجود تمدن‌های بسیار کهن در این کشور حکایت می‌کند. اولین حکومت تایلند که تاریخ مدونی دارد از سال ۱۳۵۷ میلادی با روی کار آمدن سلسله پادشاهی «سوختایی یا سوکوت‌های» آغاز گردید. پنج پادشاه از این سلسله به مدت کمتر از یک قرن بر سرزمین تایلند حکومت کردند. پس از سلسله «سوختایی»، سلسله دیگری به نام «آیوتایا» زمام امور این کشور را به دست گرفت و پس از آن شخصی به نام «تونبری» چند سالی مسئول امور مملکت بود. بعد از فوت وی، اولین پادشاه سلسله «چاکری» که تا امروز در تایلند پادشاهی می‌کند در سال ۱۸۷۲ زمام امور این سرزمین را به دست گرفت.

اقتصاد تایلند

امروزه تایلند از بالاترین سطح رشد اقتصادی در سطح منطقه آسیای جنوب شرقی به ویژه پس از بحران سال ۱۹۹۷ برخوردار است؛ به گونه‌ای که اقتصاد این کشور در سال ۲۰۰۲ افزایش تولید ناخالص ملی را تا میزان ۴/۹ درصد تجربه کرده است. که این رشد به شکل معقولی استمرار یافته و از طریق کمک‌های بخش خصوصی، سرمایه‌گذاری (به خصوص در حوزه ساخت و ساز) و صادرات در حال بهبود است. بخش خصوصی و سرمایه‌گذاری که در سال ۲۰۰۳ گسترش یافته حاصل بهبود روش‌ها، اعتماد مشتریان، نرخ پایین بهره و خط‌مشی‌های توسعه طلبانه دولت در بخش‌های مالی بوده است.

عملکرد حرفه‌ای و مدیریتی تایلند در سال

۲۰۰۲ علت اصلی بهبود عملکرد اقتصادی این کشور بود که باعث رشد فزاینده بازارهای غیر سنتی گردید. در این سال، اقتصاد تایلند به بالاترین رشد خود تا میزان ۵/۲ درصد از زمان بحران مالی آسیا رسید. عامل اصلی توسعه اقتصادی اخیر این کشور، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی بود که به میزان ۱۳/۳ درصد در سال ۲۰۰۲ افزایش داشته است. جدول ذیل شاخص‌های مهم اقتصادی طی دوره پنج ساله ۲۰۰۳ - ۱۹۹۸ را نشان می‌دهد. (جدول ۱)

صنعت بیمه تایلند؛ واکنشی به اثرات بحران اقتصادی

در مارس سال ۱۹۹۷ دولت تایلند با صدور ۲۵ مجوز جدید، گامی اساسی در مسیر اجرای تعهدات خود نسبت به سازمان

پادشاهی سیام؛ مهار بحران بیمه

● مریم حاجی‌بابایی - مهناز سیحون

جهانی تجارت در آزادسازی بخش بیمه برداشت. اما اهمیت صدور ۱۲ مجوز جدید در بخش بیمه‌های زندگی و ۱۳ مجوز در بخش بیمه‌های عمومی به سرعت با شروع بحران اقتصادی آسیا تحت‌الشعاع قرار گرفت؛ چرا که میزان ذخیره پول رایج تایلند در مدت دوماه تقریباً به اتمام رسید و بانک مرکزی تایلند نتوانست از واحد پول حمایت کند. بر این اساس، ارزش «بات» به میزان ۴۰ درصد کاهش یافت، تورم رو به فزونی گذاشت و دولت ملزم شد تا وام‌های قابل توجهی را به بخش‌های اقتصادی تزریق کند تا از این طریق سیستم مالی رو به زوال تایلند مورد حمایت قرار گیرد. با کمال تأسف، واقعیت این بود که ضعف‌های موجود در سیستم‌های مالی و مدیریت در مؤسسات مالی نیز وجود داشت و این مشکلات آشکار شد. بحران منطقه، تأثیر فوق‌العاده‌ای بر جامعه تجاری گذاشت؛ به طوری که بسیاری از

کارشناسان امور، نگرانی خود را از این که مدت زیادی طول می‌کشد تا اقتصاد کشور به حالت ثبات بازگردد، ابراز کردند. به هر حال، تغییراتی ایجاد شد که نشان می‌داد با رشد درآمد سرانه ملی به میزان ۴/۵ درصد در سال ۲۰۰۲ اوضاع اقتصادی بهبود می‌یابد و این رشد، ضمن بازگرداندن ثبات به بازار و اقتصاد کشور، باعث افزایش درآمد مصرف‌کنندگان و رونق اقتصادی خواهد شد.

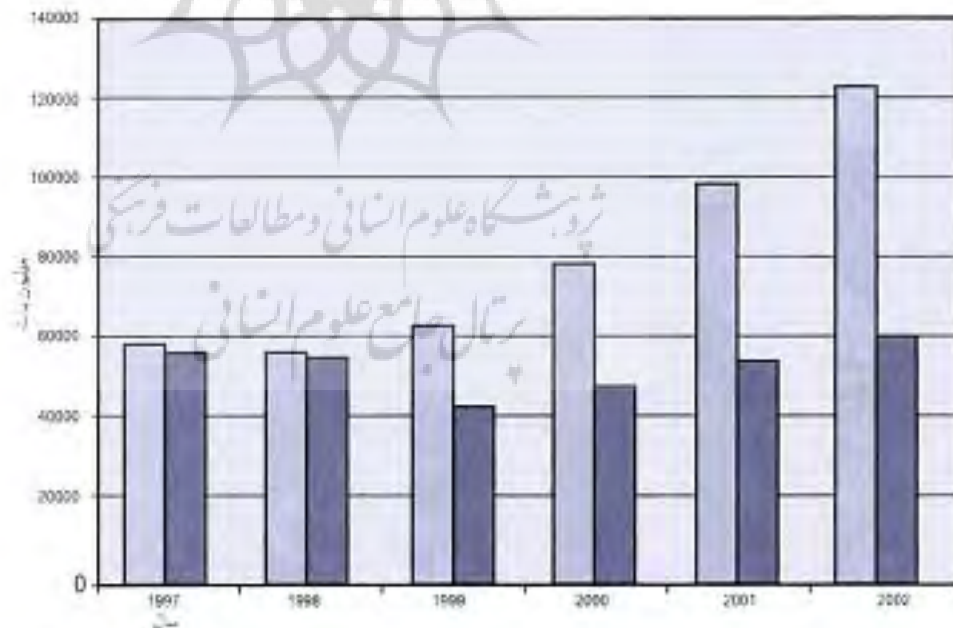
به هر حال، سؤال‌هایی مطرح می‌شود که آیا صنعت بیمه تایلند از بحران سال ۱۹۹۷ رهایی پیدا کرده است؟ این کشور چه درس‌هایی را از این بحران آموخته است؟ پاسخ به این سؤال‌ها به بررسی عملکرد اقتصادی تایلند پس از بحران نیاز دارد. در این نوشتار صرفاً بخش صنعت بیمه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

بحران اقتصادی آسیا مثل هر بحران دیگری بر اقتصاد و صنعت تایلند به ویژه صنعت

بیمه اثرات جدی به‌جای گذاشت و آن را با چالش‌های عمده‌ای روبرو ساخت؛ به طوری که رشد دو رقمی بخش‌های بیمه‌های زندگی و بیمه‌های عمومی تایلند در اوائل دهه نود در اثر بحران اقتصادی شرق آسیا به رشدی منفی در سال ۱۹۹۸ تبدیل شد. نمودار ۱ میزان رشد کل حق بیمه در دو بخش مزبور را نشان می‌دهد.

در اثر بحران، بازار عمومی بیمه به علل بسیاری لطمه خورد. کاهش بودجه مصرف‌کنندگان، میزان بالای ورشکستگی شرکت‌ها و توقف بسیاری از پروژه‌های زیر بنایی و انصراف و کاهش سرمایه‌گذاری خارجی برخی از این عوامل می‌باشد. همان‌طور که شکل ۱ نشان می‌دهد، بهبود صنعت بیمه‌های عمومی بسیار کند صورت گرفته است و تنها انتظار می‌رود که با اقدامات انجام شده در سال جاری، درآمدها به سطح حق بیمه پیش از سال ۱۹۹۷ برسد. اما با این وجود، بحران

بر بازار بیمه‌های زندگی تاثیر کمتری داشت. علاوه بر آن، علی‌رغم عدم موفقیت بسیاری از مؤسسات مالی تایلند، فعالیت‌ها و خدمات بیمه‌ای به طور قابل توجهی راه‌های سرمایه‌گذاری کم‌خطرتری را فراهم می‌کند. ورشکستگی ۵۸ شرکت مالی در اواخر سال ۱۹۹۷ که فعالیت آنها به وسیله بانک مرکزی تایلند متوقف

شد، دلیلی بر این مطلب است. به هر حال، جذب بودجه‌ها توسط بیمه‌های زندگی ادامه یافت. این اقدام برگشت سرمایه را به میزان ۶ درصد رساند. البته بعدها این نسبت تا ۴ درصد کاهش یافت.

بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۱، تعداد نمایندگان فعال در حوزه بیمه‌های زندگی تقریباً به میزان ۲۰ درصد افزایش یافته است. یک عامل مهم در بازار بیمه تایلدن این است که بیمه هنوز در این بازار فروخته می‌شود تا این که خریداری شود. رقابت فزاینده در بازار کم تحرک بیمه در ابتدای بحران اقتصادی، وضعیت را برای شرکت‌هایی که در سال ۱۹۹۷ مجوزهای جدیدی کسب کرده و در پی یافتن جای پای در بازار بودند را دشوار نمود. کاهش نرخ برگشت سرمایه‌گذاری باعث کاهش اصل سرمایه اکثر بیمه‌گران تایلدن شد و متعاقب آن مشکلات پیش‌روی بیمه‌گران را وخیم‌تر نمود. به طور مثال در ۳۰ ژوئن سال ۲۰۰۲ از ۲۵ شرکت بیمه زندگی، تنها ۳ شرکت در بورس اوراق بهادار شرکت کردند و بدین ترتیب بازار بیمه تایلدن تحت نفوذ شرکت بیمه امریکن اینترنشنال (AIA) قرار گرفت که ۵۲/۱ درصد از بازار بیمه را در اختیار خود داشت. بازار بیمه‌های عمومی با بیش از ۷۷ بیمه‌گر نسبت به بازار بیمه‌های زندگی، سهم کمتری دارد. با وجود رقابت بسیار زیاد در بازار بیمه، بزرگترین بیمه‌گر در بخش بیمه‌های عمومی تنها ۱۲ درصد از بازار را در اختیار دارد.

سرمایه‌گذاری خارجی و جذب فرصت‌ها

با کوچک شدن بازار و وضعیت مالی ضعیف بسیاری از بیمه‌گران تایلدن، هنوز هم نیاز به تقویت بیشتر و سرمایه‌گذاری خارجی در بازار بیمه وجود دارد. آمار و گزارش‌ها نشان می‌دهد که ۲۵ شرکت از ۷۷ شرکت فعال در بخش بیمه‌های عمومی و ۱۴ شرکت از ۲۵ شرکت فعال در بخش بیمه‌های زندگی با سرمایه‌گذاری مشترک با خارجیان مشغول فعالیت می‌باشند. روند ادغام از طریق ترکیب ۳ شرکت بیمه داخلی (بیمه ناواجیک، بیمه تجاری تایلدن و بیمه اینترنشنال) ادامه دارد و انتظار می‌رود تا اوائل سال ۲۰۰۳ این یکپارچگی صورت گیرد. با این وجود، فرصت‌های زیادی برای سرمایه‌گذاران خارجی وجود دارد، به خصوص آنهایی که می‌خواهند در بخش بیمه‌گری سرمایه‌گذاری کنند و به سرمایه بیشتری نیاز دارند. اگر چه بیمه‌گران خارجی ناچارند حداکثر ۲۵ درصد از مبلغ سرمایه‌گذاری بیمه‌گران تایلدن را تصاحب نمایند، اما بیمه‌گران بین‌المللی می‌توانند کنترل امور را از طریق توافقنامه‌های مدیریتی یا سهامداری داوطلبانه به دست بگیرند. از این رو،

قانونگذاران انتظار دارند که سقف این محدودیت را در درازمدت افزایش داده و آن را بیش از ۲۵ درصد در نظر بگیرند.

رهایی از بحران اقتصادی

اکنون بخش‌های بیمه عمر و بیمه عمومی دوره رشد سریعی را پشت سر می‌گذارند. دپارتمان بیمه «DOI» میزان رشد حق بیمه در سال ۲۰۰۲، را برای بیمه‌های زندگی به میزان ۳۰ درصد و برای بیمه‌های عمومی به نسبت ۱۶ درصد پیش‌بینی کرده است که این رشد تا سال ۲۰۰۳ ادامه می‌یابد. فعالیت‌های بازار بیمه در بخش بیمه‌های عمر شامل موارد زیر است:

- ۱- افزایش درآمد بیمه‌های شخصی و کاهش مالیات حق بیمه‌های عمر تا میزان ۵۰/۰۰۰ بات نسبت به ۱۰/۰۰۰ بات تخفیفی که از سال ۱۹۸۷ اعمال شده بود.
- ۲- استمرار تفاوت نرخ بهره بانکی حدود ۲ درصد و برگشت آن به میزان ۴ درصد که در ارایه خدمات بیمه عمر تایلدن مورد نیاز است.
- ۳- افزایش ثابت نمایندگان دارای مجوز. رشد بازار بیمه‌های عمومی اساساً از طریق موارد زیر صورت می‌گیرد:

۱- افزایش آگاهی مشتریان در خصوص نیاز به داشتن بیمه.

۲- فعالیت‌های مربوط به انواع بیمه‌های اجباری اتومبیل.

۳- کاهش نرخ تعرفه‌ها که بیمه‌گران بیمه اجباری اتومبیل اجازه دارند آنها را اعلام کنند.

دولتمردان و قانون‌گذاران نیز نقش مهمی در ارتقاء صنعت بیمه تایلند دارند و برای توسعه بیمه در سطح کشور فعالیت می‌کنند. البته ناگفته نماند که تنها ۱۷ درصد از جمعیت تایلند تحت پوشش بیمه عمر هستند در حالیکه در سایر کشورهای آسیایی، حداقل ۳۰ درصد جمعیت تحت پوشش بیمه عمر قرار دارند.

بازار بیمه‌های عمومی هنوز هم تا حد زیادی وابسته به پوشش‌های بیمه اتومبیل است؛ به گونه‌ای که تقریباً ۵۵ درصد از حق بیمه‌های ثبت شده را شامل می‌شود. امروزه، بازار بیمه در تایلند توسط قانونگذاران دولتی که به بانک‌ها مجوز تاسیس نمایندگی بیمه داده و سرمایه‌گذاری خارجی را ترغیب می‌کنند، توسعه می‌یابد؛

البته در کنار مشکلات ساختاری بازار، صنعت بیمه تایلند دچار مسایل مربوط به ضعف خدمات و کارایی است که باید مورد توجه قرار گرفته و برای آن راه‌حل‌های اساسی اندیشیده شود. در ادامه به برخی از این مسایل اشاره می‌شود:

- بهبود کلی سطح خدمات به خصوص در مورد عملکرد نمایندگی‌ها و مدیریت رسیدگی به شکایت‌های مشتریان.

تعداد شکایت‌های مربوط به سطح خدمات که به «DOI» رسیده، در حال افزایش است. در سال ۲۰۰۱ شکایت‌های مربوط به کلاهبرداری نمایندگان فروش افزایش یافت و نشان از این دارد که باید اقدامات اساسی در این زمینه انجام شود.

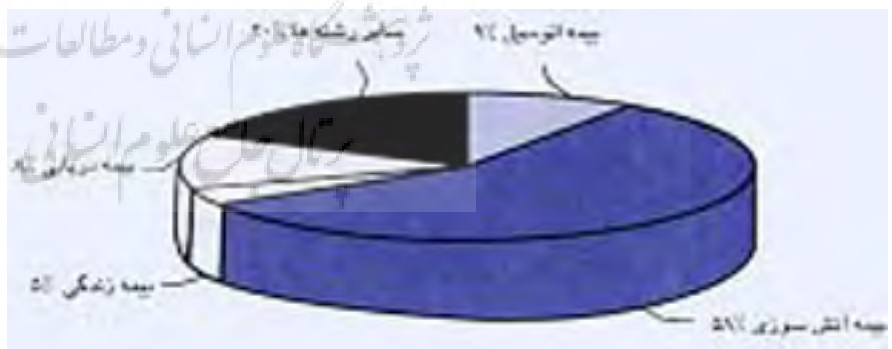
- می‌بایست تمرکز بیشتری بر بهبود ساختار رهبری شرکت، مدیریت ریسک و سیستم‌های کنترل داخلی صورت گیرد. این شرایط مختص صنعت بیمه تایلند نیست؛ بلکه نشانه بیماری بسیاری از سازمان‌های این کشور است. به طور مثال، تعداد کمی از شرکت‌های داخلی از مدیریت قوی

ریسک یا بخش‌های حساسرسی داخلی برخوردارند.

- مهارت‌های اولیه پرسنل بیمه باید بهبود یابد. به طور کلی، بخش بیمه نمی‌تواند افراد متخصص و با توانمندی‌های بالا را جذب کند و جذب کارشناسان محلی با تسهیلات آموزشی اندک نیز دشوار است. بر این اساس، افزایش تسهیلات آموزشی برای نمایندگان فروش نشانه این است که صنعت بیمه تایلند به این مهم پی برده و درصدد رفع این معضل است.

- بسیاری از بیمه‌گران از دانش و توانمندی‌های لازم کارشناسی برای پذیرش و انجام پوشش‌های پیچیده بیمه‌ای و بیمه‌های اتکایی برخوردار نیستند. پیامد این امر، وابستگی زیاد کشور به بیمه‌گران بین‌المللی است که موجب خروج حق بیمه‌های اتکایی از تایلند شده است. البته اخیراً یک شرکت خاص بیمه اتکایی که توسط دولت حمایت می‌شود، در این کشور تاسیس شده است و فعالیت‌های خوبی را شروع کرده است.

نکته مهم دیگر این است که سرمایه‌گذاری ناکافی در سیستم‌های مربوط به فن‌آوری اطلاعات، مانع مدیریت اثربخش پرتفولیو بیمه شده است. به طور کلی محورهایی که به آنها اشاره شد باید مورد توجه صنعت بیمه قرار گیرد. مشابه این وضعیت در بسیاری از کشورهای آسیایی دیگر هم وجود دارد. مدیران و کارگزاران سطح کلان کشور و موسسات حرفه‌ای بیمه بایستی نقش اساسی را در آموزش و تقویت مکانیزم‌های رهبری و مدیریت شبکه بیمه‌ای بر عهده گیرند.

بیمه‌گران محلی بخواهند در شرایطی که بازار بیمه برای رقابت بین‌المللی گشوده شده است، موفق عمل کنند؛ باید مسائل مدیریتی و نظارتی را مورد توجه قرار دهند. بر این اساس، «DOI» یک برنامه راهبردی ۵ ساله را برای سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ تدوین نموده است که به بسیاری از مسایل این صنعت می‌پردازد. جدول شماره ۳ مؤلفه‌های اصلی این برنامه را به صورت خلاصه بیان کرده است.

برخی از نکات مهم این برنامه ۵ ساله عبارتند از:

- قانونگذاران و مسئولان امر در صنعت بیمه ضرورت آزادسازی بازار بیمه را پذیرفته‌اند. بر این اساس تغییرات لازم، آهسته و به صورت تدریجی انجام می‌شود تا بیمه‌گران داخلی بتوانند خود را برای چالش‌هایی که در اثر بازار آزاد ایجاد می‌شود، آماده سازند. انتظار می‌رود محدودیت‌های ناظر بر مالکیت خارجی در شرکت‌های بیمه کاهش یابد؛ به گونه‌ای که

بیمه اتکایی تایلد

شرکت «بیمه اتکایی تایلد» که اخیراً تأسیس شده، پوشش اتکایی در کل رشته‌های بیمه اموال و بیمه اشخاص ارایه می‌دهد و از تخصص ویژه‌ای در بیمه‌های اموال، حوادث، مهندسی و بیمه‌های زندگی برخوردار است. از این رو، مشتریان بیمه‌های زندگی و غیر زندگی بیمه اتکایی از بازارهای داخلی و خارجی می‌باشند. همچنین شرکت «بیمه اتکایی تایلد» خدماتی نظیر مشاوره مدیریت ریسک، همکاری‌های فنی، پشتیبانی، بازاریابی، آموزش و اطلاع‌رسانی را آغاز کرده و ارایه می‌دهد. همچنین این شرکت یک بیمه‌گر اتکایی حرفه‌ای است که ۲/۲ میلیارد بات دارایی خالص دارد. (جدول شماره ۲- نمودار ۲)

راهکار مسئولان و قانون‌گذاران

صنعت بیمه:

دپارتمان بیمه تایلد معتقد است، چنانچه

در سال ۲۰۰۳ سهم سرمایه‌گذاری خارجی از ۲۵ درصد به ۴۹ درصد برسد. همچنین می‌بایست این سقف ۴۹ درصدی سرمایه‌گذاری خارجی به مدت ۱۰ سال ثابت باقی بماند تا زمانی که «DOI» توان افزایش آنرا پیدا کرده و بخش خارجی بتواند با سهم بیشتری سرمایه‌گذاری کند. در این راستا، دولت قصد دارد که پیش از زمان تعیین شده توسط سازمان جهانی تجارت (سال ۲۰۲۰) بازار بیمه را به طور کامل آزاد سازد.

- بهبود کلی توان مالی بیمه‌گران و ادغام تعداد زیادی از بیمه‌گران کوچک به طور حتم در دستور کار «DOI» قرار دارد، به گونه‌ای که حداقل سرمایه مورد نیاز برای بیمه‌گران عمومی از ۳۰ میلیون بات به ۳۰۰ میلیون بات افزایش یافته است، اما پیش از نیمی از سرمایه‌گذاران عمومی، سرمایه‌ای کمتر از ۳۰۰ میلیون بات دارند. همچنین سرمایه مورد نیاز برای تمام بیمه‌گران زندگی افزایش خواهد یافت و از ۵۰ میلیون بات به ۵۰۰ میلیون بات خواهد رسید. اخیراً ۲۵ بیمه‌گری که حائز شرایط جدید پیشنهادی شناخته شده‌اند و به عنوان تازه واردین بازار بیمه در سال‌های اخیر محسوب می‌شوند، ملزم به داشتن سرمایه‌ای معادل ۵۰۰ میلیون بات شده‌اند.

• با آزادسازی بیشتر بازار بیمه، شاهد خواهیم بود که «DOI» به شکل یک قانونگذار مستقل و تحت عنوان «اداره کمسیون بیمه» مطرح خواهد شد و از تصدی‌گری فاصله خواهد گرفت. همچنین تغییرات پیش‌بینی شده در سال ۲۰۰۳ موجب بالا رفتن توانایی پاسخ به موقع و برآورده نمودن نیازهای متغیر بازار می‌شود. در نهایت، باید اذعان داشت که بهبود توانایی‌های بالقوه «DOI» گامی مهم در جهت ایجاد و هدایت تغییرات لازم در بازار بیمه می‌باشد.

آینده بازار بیمه

با اتخاذ تدابیر لازم، بخش‌های بیمه‌های زندگی و بیمه‌های عمومی تایلند به رشد و قدرت اقتصادی پیش از بحران بازگشتند. اگر چه این بحران تا حد زیادی چارچوب نظارتی این صنعت را تضعیف نمود، اما بیمه‌گران در مقایسه با سایر بخش‌های خدمات مالی، بهتر عمل کرده‌اند. البته بخش بیمه هنوز هم چندان قوی نیست و نیاز به اصلاح قوانین و مقررات به ویژه در بخش نظارت و مدیریت دارد. با توجه به تحولات اقتصادی، ادغام بیشتر در این بخش از صنعت اجتناب‌ناپذیر است. همچنین افزایش توانایی بازار و جذب متخصصان این صنعت مستلزم سرمایه‌گذاری خارجی است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که بهبود این بخش از صنعت بعد از بحران سال ۱۹۹۷ به کندی صورت گرفته است و این احتمال وجود دارد که تغییر مستمر قوانین و مقررات در آینده برای حل مشکلات صورت خواهد گرفت.

به نظر می‌رسد که تایلند همچون دیگر کشورهای «آسه آن» و خاور دور با اتخاذ

برنامه‌ریزی کرده و به اجرا گذاشته‌اند. از جمله مهم‌ترین اقدامات، تدوین برنامه پنج ساله توسعه صنعت بیمه در کنار ادغام شرکت‌های کوچک، تقویت سرمایه‌گذاری خارجی و آزادسازی صنعت بیمه است. این برنامه با پنج هدف عمده دستیابی به رشد پایدار، افزایش آگاهی عمومی، بهبود عملکرد بخش نظارتی، توسعه سیستم‌های اطلاعات مدیریت و روزآمد کردن مقررات بیمه‌ای تدوین گردیده و در حال اجرا است. آنچه از بیمه تایلند می‌توان آموخت بومی‌سازی همین چارچوب برنامه پنج ساله به ویژه اقدامات موثر آن در بخش‌های دستیابی به رشد پایدار، توسعه سیستم‌های مدیریت و به روزرسانی مقررات بیمه‌ای است، قدر مسلم چنانچه صنعت بیمه از اقدامات موثر سایر کشورها همانند تایلند بهره‌گیرد، می‌تواند افق روشنی از این بخش مهم اقتصادی در کشور را ترسیم نمود و در جهت توسعه اقتصادی و اجتماعی گام برداشت.

تدابیر اساسی توانسته است بحران رکود اقتصادی سال‌های پایانی دهه نود را کنترل کرده و مهار سازد. اقدامات این کشور مشابه سایر اقدامات منطقه بوده است. در این رابطه می‌توان به ادغام شرکت‌های کوچک، آزادسازی بازار بیمه، افزایش سرمایه‌گذاری خارجی و حمایت دولت اشاره کرد. علی‌رغم این مشابهت‌های عمده، به جهت زیرساخت‌های عمدتاً اجتماعی و فرهنگی، بعضی چالش‌ها و بالطبع راهکارهای برون رفت از آن در صنعت بیمه تایلند با دیگر کشورهای آسیای جنوب شرقی متفاوت است. از مهم‌ترین این چالش‌ها؛ ضعف نهادهای نظارتی، ضعف مدیریت، فساد اداری و فقدان سیستم‌های کنترلی موثر در صنعت بیمه این کشور می‌باشد که کارآمدی و اثربخشی فعالیت‌های بیمه‌ای را تحت تاثیر قرار داده است. اما دولتمردان و کارگزاران صنعت بیمه با عزم جدی و در جهت دستیابی به توسعه پایدار، کارهای بزرگی را

جدول (۱) شاخص‌های مهم اقتصادی طی سال‌های ۲۰۰۳ - ۱۹۹۸

سال	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳
شاخص‌های اقتصادی	۱۱۱/۹	۱۲۲/۶	۱۲۲/۶	۱۱۵/۳	۱۲۶/۴	۱۲۸/۳
تولید ناخالص داخلی	۱,۸۲۸	۱,۹۸۴	۱,۹۶۴	۱,۸۳۳	۱,۹۹۱	۲,۰۰۵
تولید ناخالص داخلی در سرمایه (دلار آمریکا)	۱۰/۵-	۴/۴	۴/۶	۱/۹	۵/۳	۴/۷
رشد واقعی تولید ناخالص داخلی (درصد)	۱۴,۲۴۲	۱۲,۴۲۸	۹,۳۱۴	۶,۲۲۲	۷,۶۳۶	۶,۴۵۰
تراز تجاری (میلیون دلار)	۱۲/۷	۱۰/۱	۷/۶	۵/۴	۶/۰	۵/۰
تراز تجاری نسبت به تولید ناخالص داخلی (درصد)	۵۸/۹	۵۸/۳	۶۶/۹	۶۶/۱	۶۴/۸	۶۹/۴
صادرات کالا و خدمات ثبت به تولید ناخالص داخلی (درصد)	۸/۱	۰/۳	۱/۶	۱/۷	۰/۶	۱/۶
تورم (درصد)	۴/۴	۴/۲	۳/۶	۳/۳	۲/۴	۰/۸
نرخ بیکاری (درصد)						

جدول (۲) ارقام کلیدی بیمه اتکایی تا بلند - سال ۲۰۰۲

ارقام	شاخص‌های اقتصادی
۲ میلیارد بات	کل سرمایه
۳/۶ میلیارد بات	کل دارایی‌ها
۳/۱ میلیارد بات	حق بیمه ناخالص
۲/۱ میلیارد بات	حق بیمه خالص
۳۳۲ میلیون بات	سود خالص
۱۰۶	تعداد کارکنان

جدول ۳: خلاصه برنامه‌های ۵ ساله بخش بیمه در سال‌های ۲۰۰۶ - ۲۰۰۱

اهداف	اقدامات کلیدی
۱- دستیابی به رشدی پایدار در صنعت رقابتی بیمه	- ارتقاء سیستمی برای نظارت بر توانایی پرداخت دیون بیمه‌گران - کمک به ادغام شرکت‌های داخلی - تغییر مقررات به منظور افزایش رقابت آزاد - ارتقاء مکانیزم‌های مدیریت موثر شرکت‌ها و بهبود پارامترهای عملکرد بهتر - بهبود سطح خدمات بیمه‌گران به سطح استانداردهای بین‌المللی
۲- افزایش آگاهی عمومی در مورد صنعت بیمه	- تأسیس ادارات روابط عمومی جهت افزایش آگاهی عمومی در مورد بیمه - فرهنگ‌سازی خرید بیمه اجباری اتومبیل
۳- بهبود عملکرد سازمان بیمه‌ای ناظر (DOI)	- ارتقاء موقعیت DOI (با هدف اینکه هویتی مستقل و نظارتی داشته باشد و ساختار سازمانی آن اصلاح شود) - اصلاح فرآیندهای کاری DOI به منظور بهبود کارایی و نیز شفاف‌سازی عملکردهای آن - تقویت مهارت‌های حرفه‌ای DOI - بهبود مکانیسم حمایت از بیمه‌گذاران
۴- توسعه سیستم‌های اطلاعاتی و پایگاه‌های عملکردهای مدیریتی DOI	- بهبود توانایی فن‌آوری‌های مدیریتی DOI برای تسهیل نظارت مؤثر بر صنعت بیمه
۵- روزآمد کردن قوانین و مقررات بیمه	- بررسی قوانین و مقررات موجود و انجام اصلاحات لازم - آگاهی بخشی به جامعه در مورد قوانین و مقررات بیمه‌ای - شفاف‌سازی قوانین و مقررات نظارتی بیمه در «DOI»